

ловѣкъ, прочѣе, става независимъ и свободенъ само отъ това че е станѣлъ началникъ на семейство. Колкото семейни началници има, толкова и семейства има. Началото на бащинската властъ е основано, отъ една страна, върху немощта на дѣтето; отъ друга, върху тѣсната, интимната и съвършенно особена връзка която съединява дѣтето съ бащата, връзка съ която само може да се оправдае едно толкова наложително и страшно диктаторство, диктаторство което прѣдава една душа на разположението на едно човѣческо сжщество. А тѣзи двѣ съображения не може да се приложѣтъ и на дѣдото. Защото, отъ една страна, синътъ като е способенъ да управлява себе си и семейството си, има, поради тѣзи причина, право и длъжностъ да управлява своето семейство. Отъ друга страна, връската която съединява дѣдото съ внукътъ не е пряма и блиска връзка. Мѣжду двамината се намира синътъ който е наслѣдилъ властта на която и той се е покорявалъ прѣзъ дѣтинството си. Нѣма нужда да казвамъ, че тука не е въпросътъ да се унищожи, нито даже да се ослаби любовта и уважението длъжими на дѣдото, Азъ искамъ само да опрѣдѣлѣхъ истинската семейна идея, а азъ не я намирамъ въ патриархалната система. Всяко семейство трѣбва да се смѣта като едно независимо цѣло, съединено, разбира се, съ другитѣ клонове отъ сжщото стебло и съ общото стебло съ връскитѣ на любовта и уважението; обаче, всяко семейство трѣбва да бжде господарь въ своето собствено владѣние и да се покорява само на общественый законъ.